

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 3.

Solote Sæssion.

Ade Møde.

Fredagen den 5te October Kl. 2.

(Forsfat.)

Nørgaard (forts.): Vilde man endelig have laaset Vand der har jeg fundet det naturligt, at det laasende Vand da blev afpælet i den Deel af Dybet, der er nærmest Land, og det er, som den ærede Forsamling vil see af Betænkningen Pag. 33, det, som min Indstilling gaaer ud paa, at skal der være laaset Vand, da bør det være den nordre Deel af Dybet, der grændser nærmest til Land. Forøvrigt maa jeg gjøre opmærksom paa, at der i Betænkningen Pag. 33, sidste Linie, er indløbet en Feil, hvor der staaer „Theilgaarden og Rabovd“, hvilket naturligviis er meningsløst, da begge disse Punkter ligge paa Thylandsiden. Det skal nemlig hedde „Theilgaarden og den store Signalkolbe i Aggercanaalen“. Det er de Bemærkninger, jeg har troet foreløbigt at burde gjøre, og en Deel af dem staaer for mig som meget betydningsfulde, og jeg troer, det var heldigt, at Sagen blev taget under næriere Overveielse i et Udvalg, inden den blev til Lov.

Tang: Jeg vil slutte mig til den ærede sidste Tale, forsaavidt det sidste Forslag angaaer, da jeg anseer det for rigtigst, at Sagen kommer i Udvalg. De Bestemmelser, der skulle gives i denne Anordning, ere nemlig af en saadan Natur, at det er umuligt for en Forsamling som denne i sin Heelhed at kunne have noget Begreb om, hvad der er det Rette. Det

er kun ved nogle Undersøgelser paa Stedet selv, ved at kende Forholdene og ved at samtale med de Folk, der drive Fiskeriet, at man kan komme til klart Begreb om, hvad der skal forbydes og hvad der kan tillades. Til saadan Rundskab kan en Comitee komme ved Undersøgelser, men vanffeligt en heel Forsamling.

Formanden: Spørgsmaalet om Udvalgs Medsættelse vil blive Gjenstand for Forhandling, naar det foranlebiges paa et andet Stadium af Sagen.

Indenrigsministeren: Den ærede første Tale fremførte det som ønskeligt, at disse Forandringer i Loven om Fiskeriet i Kilmfjorden skete paa den Maade, at man gav en ny og forbedret Udgave af hele Loven om Fiskeriet i Kilmfjorden. Jeg maa tilstaae, at jeg ogsaa har været Tvivl om, om det ikke ogsaa var det Rigtigste. Jeg deler den Anskuelse, som anføres af den ærede Rigsdagsmand, at det er i højeste Grad besværligt for Befolkningen, at den paa en Mængde spredte Steder skal komme til Rundskab om den Lov, hvorefter den skal rette sig. En Betænknelighed, som fremstaaer ved at vælge denne Form, er den, at hele Loven og dens enkelte Bestemmelser komme under en fornyet Behandling, og at Behandlingen derved let kan faae større Dimensioner, end man har tilstøttet. Fra min Side kan der imidlertid ikke være nogen Betænknelighed ved at vælge den Fremgangsmaade, som er antaget af den ærede Rigsdagsmand. Forsaavidt han med Hensyn til § 20 i Loven af 29. Decbr. 1857 har foreslaaet en Udvidelse af Tiden til